

Zăpadă, expediție, peripeții, entuziasm, voie bună este tot ce-și doresc copiii. Așa că adesea îmi planific astfel de activități pentru copiii din grupa mea. De data aceasta povestea „Mănușa” mi-a fost de mare ajutor. Te invit și pe tine să vii împreună cu noi **„ Pe potecile înzăpezite ale pădurii”**.

Copiii din grupa mare, „Cercetașii” , plini de energie și voie bună, au avut posibilitatea să participe la o nouă expediție. Astfel pe 28 Ianuarie 2020 am desfășurat activități inedite în cadrul inspecției pentru gradul II. Tema zilei a fost **„ Pe potecile înzăpezite ale pădurii”**.

Unul după altul cercetașii au ajuns la locul întâlnirii, salutându-și colegii și oferindu-și „o îmbrățișare de urs”. S-au reamintit regulile grupei pentru ca activitățile de explorare să se desfășoare într-o atmosferă plăcută, apoi s-a comunicat scopul și obiectivele ce urmau să fie atinse pe parcursul activității, prin formulări accesibile care să trezească interesul copiilor pentru activitate. După un moment de antrenare a musculaturii grosiere cercetașii „au pornit la drum pe potecile înzăpezite ale pădurii”.

Prima parte a expediției a reprezentat găsirea unor căsuțe potrivite pentru animalele sălbatice din pădurea bunicii. Pentru aceasta s-a jucat jocul „ Animăluț, la căsuța ta!” . Copiii au fost împărțiți în două grupe: 1- „locuința animalelor”, 2- „animale sălbatice”. Copiii desemnați ca locuință a animalelor au primit jetoane cu acestea și s-au așezat în șir, pe covor. Ceilalți copii au primit ecusoane cu animale . În timp ce s-a cântat cântecelul „În pădure la bunica”

(<https://www.youtube.com/watch?v=lreWUgMo9HA>) copiii din grupa numărul 2 au alergat în jurul copiilor așezați pe covor. În momentul în care educatoarea a spus „Animăluț, la căsuța ta!”, copiii care au reprezentat animalele s-au oprit și s-au așezat în fața locuinței potrivite pentru animalul respectiv. Toți copiii care s-au așezat corect au primit o recompensă. Apoi jocul a continuat, făcându-se schimb de roluri.

Expediția cercetașilor prin pădurea bunicii a continuat. La un moment dat copiii au observat o mănușă albă și uriașă. S-a purtat o discuție pe tema necesității mănușilor în anotimpul iarna, apoi s-a pus întrebarea „A cui poate fi această mănușă uriașă și la ce folosește?”. Fiecare cercetaș a putut să-și exprime părerea. În cele din urmă au auzit povestea „Mănușa” de Jan Brett și au putut afla că aceea mănușă a fost împletită de bunicuța din pădure pentru

nepoțelul ei. Acesta și-a pierdut-o în pădure, iar în ea s-au adăpostit o mulțime de animăluțe. Așa a devenit ea uriașă.

Aceste experiențe au trezit în inima cercetașilor sentimentul nobil de compasiune față de animalele pădurii care au nevoie de îngrijirea și protecția oamenilor mai ales în anotimpul iarna. Astfel au arătat generozitate construind foișoare unde au așezat fân pentru căprioare, au confecționat adăposturi/ tufișuri pictându-le cu alb, au ansamblat cu grijă puzzle cu animalele din povestea „Mănușa”. Așadar au realizat un ansamblu creativ apropiat de realitate.

Finalul expediției i-a găsit pe cercetași în posesia multor bogății: abilități de motricitate fină și grosieră, abilități de cooperare în echipă, spirit de observare, abilități lingvistice și nu în ultimul rând o personalitate generoasă, răbdătoare, empatică, amabilă.